

ΜΗΝΥΜΑ

ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κ.Κ. ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ

Σεβασμιώτατοι,
Θεοφιλέστατοι,
Αδελφοί Συμπρεσβύτεροι,
Ἐλλογιμώτατοι κκ. Καθηγητές

Μέ αισθήματα χαρᾶς εὐρίσκομαι πλησίον σας καί ἀπευθύνομαι πρὸς πάντας τοὺς προσφιλεῖς ἐκπροσώπους τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων, πού συμμετέχουν εἰς τό ἸΕ΄ Πανελλήνιον Λειτουργικόν Συνέδριον μέ θέμα «ΟΙ ΑΚΟΛΟΥΘΙΕΣ ΤΟΥ ΝΥΧΘΗΜΕΡΟΥ», τό ὁποῖον τελεῖ ὑπό τήν αἰγίδα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καί διοργανοῦται, τῇ πρόφρονι φροντίδι καί τῇ ἀνυστάκτῳ ἔργῳ καί λόγῳ προσφορᾶ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καισαριανῆς Βύρωνος καί Ὑμηττοῦ κ. Δανιήλ, Προέδρου τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Λειτουργικῆς Ἀναγεννήσεως, καθὼς καί τῶν Μελῶν τῆς.

Τό θέμα τοῦ παρόντος Συμποσίου εἶναι λίαν ἐνδιαφέρον καί ἀφορᾷ ἀφ' ἑνός τήν βαθμιαίαν διαμόρφωση τῆς ἀδαμαντίνου διαυγείας ἀποστολοπαραδότου λειτουργικῆς παραδόσεως μέ τήν ἀλληλεπίδραση μοναχικοῦ καί κοσμικοῦ τυπικοῦ, καί ἀφ' ἑτέρου τόν ζῆλον τῶν πιστῶν νά φθάσουν μέ τήν λατρεία ὄχι ἀπλῶς στήν κατανόηση ἀλλά καί στήν πραγματικότητα τήν ὁποία διατυπώνει ὁ ψαλμωδός μέ τούς λόγους : «ἐν τῷ ναῷ ἐστῶτες τῆς δόξης σου, ἐν οὐρανῷ ἐστάναι νομίζομεν».

Ἡ ἀκατάπαυστη καί ἀδιάλειπτη αὐτή δοξολογία τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ ἀπό τίς μακάριες καί ἀγγελικές δυνάμεις, μέ τίς ἀνθρώπινες δυνατότητες καί τά ἀνθρώπινα μέτρα εἶναι ἀδύνατον νά κατανοηθεῖ καί νά προσεγγισθεῖ. Ὅπως ὁμως ἀποκαλυπτικά ἔγραψε ὁ πεφωτισμένος Ἀπόστολος «ἡγοῦμαι πάντα ζημίαν εἶναι διά τό ὑπερέχον τῆς γνώσεως Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου μου, δι' ὃν τά πάντα ἐζημιώθην, καί ἡγοῦμαι σκύβαλα εἶναι, ἵνα Χριστόν κερδίσω» (Φιλ. 3,8). Πραγματικά ἐκεῖνος, πού ἐπιθυμεῖ νά ἐνατενίζει συνεχῶς τό πρόσωπο τοῦ Κυρίου, ὅλα τά θεωρεῖ μειονεκτήματα σέ σχέση μέ τό ἀσύγκριτα ἀνώτερο ἀγαθό πού κέρδισε γνωρίζοντας τόν Ἰησοῦ Χριστό, τόν Κύριό Του.

Μέ τό πέρασμα τῶν χρόνων παραμερίσθηκαν οἱ ὑπερβολές καί ἀπό τήν πειρα τῆς πνευματικῆς ζωῆς, μέσα στά ἀνεκτά καί δυνατά ἀνθρώπινα μέτρα, ὁδηγήθηκαν οἱ ἅγιοι Πατέρες, «οἱ τά πάντα καλῶς διαταξάμενοι», νά καθορίσουν τυπικόν, πού νά μπορεῖ νά ἔχει συνέχεια καί ἐφαρμογή ἀπ' ὅλους. Σήμερα τό τυπικό αὐτό εἶναι οἱ ἀκολουθίες τοῦ νυχθημέρου, δηλαδή ὁ Ἑσπερινός, τό Απόδειπνον, τό Μεσονυκτικόν, ὁ Ὅρθρος καί οἱ Ὁρες. «Ἡ ἑπταδική Ἀκολουθία» ὅλου τοῦ εἰκοσιτετραώρου, πού μεταμορφώνει καί ἐξαγιαρίζει ὅλην τήν ἡμέραν, σύμφωνα καί μέ τό τοῦ ψαλμωδοῦ «ἐπτάκις τῆς ἡμέρας ἦνεσά σε ἐπί τά κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου» (Ψαλμ. 118,164), ἦλθε κατ' ἀρχήν νά καλύψει τίς

πνευματικές αναζητήσεις στις μοναστικές κοινότητες. Όπως όμως «φῶς τοῖς μοναχοῖς οἱ ἄγγελοι», οἱ ὅποιοι στόν οὐρανόν ἀκαταπαύστως καί ἀδιαλείπτως δοξολογοῦν καί ὑμνοῦν τόν Τριαδικό Θεό καί ὡς φωτεινά παραδείγματα κινοῦν τούς μοναχούς μέσα στά μέτρα τοῦ δυνατοῦ νά τούς μιμηθοῦν, ἔτσι καί «φῶς τοῖς κοσμικοῖς ἢ μοναστική πολιτεία». Ὁ «λαός τοῦ Θεοῦ», πού παλεύει καθημερινά μέ τίς μέριμνες καί τά προβλήματα καί τίς ὀδύνες τῆς ζωῆς, ἔχει μπροστά του τό ιδεῶδες τῆς μοναστικῆς πολιτείας, τό ὅποῖον ἴσταται καί ὡς πρότυπο γιά τή σχέση του καί ἐπικοινωνία μέ τό Θεό, μέσα στά μέτρα τοῦ δυνατοῦ τῆς κοσμικῆς του ζωῆς.

Ἡ ἀγία μας Ἐκκλησία, μέ σκοπό νά δημιουργήσῃ ἀτμόσφαιρα συνεχοῦς ἐπαφῆς καί ἐπικοινωνίας μέ τό Θεό γιά ὅλο τό πλήρωμά της, ὥστε μέσα σ' αὐτή νά ζεῖ καί νά κινεῖται καί νά αἰσθάνεται, κατά τό δυνατόν περισσότερο, τήν παρουσίαν τοῦ Θεοῦ, μετέφερε τήν «ἐπταδική Ἀκολουθία» τοῦ νυχθημέρου καί στίς ἐνοριακές κοινότητες.

Ἄφοῦ λοιπόν ἐκ προοιμίου σᾶς εὐχαριστήσω, θά ἤθελα νά σᾶς εὐχηθῶ «πᾶσαν δόσιν ἀγαθῆν καί πᾶν δῶρημα τέλειον ἀπό τοῦ Πατρὸς τῶν φώτων» (Γακ. 1, 17).